

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119011016
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119011016.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci odsúdeného U. B., o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 6.6.2019 č. k. 9PP/39/2019-23, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.10.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného U. B., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného U. B., nar. XX.XX.XXXX v P., nap. bytom: Y., L. XXX/XX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Skalica rozsudkom zo dňa 10.07.2017, sp. zn. 6T/181/2016 podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v trvaní 2 roky nepodmienéne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a Okresný súd Skalica trestným rozkazom zo dňa 29.03.2018, sp. zn. 6T/18/2018 podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 1 mesiac nepodmienéne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku a prvú materiálnu podmienku na jeho podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nespĺňa druhú materiálnu podmienku na podmienéne prepustenie. Odsúdený opakovane páchal majetkovú trestnú činnosť, prípadne trestnú činnosť iného charakteru, ktorej cieľom bol práve majetkový prospech, a teda možno konštatovať, že u odsúdeného sa jedná o špeciálnu recidívu. Na odsúdeného bolo v minulosti vplyvané najprísnejším trestom - trestom odňatia slobody a ani výkon jeho časti do podmienéneho prepustenia dňa 17.03.2008 nenaplnil svoj účel a bolo rozhodnuté o jeho

neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečné prepustenia a bol mu nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody. Odsúdený do 07.08.2013 vykonal trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 9 mesiacov, pričom napriek uvedenému opakovane páchal trestnú činnosť, za ktorú v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v súhrne vo výške 2 roky a 1 mesiac. Z uvedeného je zrejmé, že výkon trestu nemal na odsúdeného prevýchovný vplyv a v konaní neboli preukázané žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by v súčasnosti preukázali opak, teda trvalú prevýchovu odsúdeného.

Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a taktiež aj prostredie, v ktorom odsúdený žil pred spáchaním trestnej činnosti.

Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného. Sťažnostný súd konštatuje, že opakované páchanie trestnej činnosti (10 krát súdne trestaný vrátane spomenutého odsúdenia) ako aj skutočnosť, že v minulosti už bol podmiennečne prepustený, avšak v priebehu skúšobnej doby sa opätovne dopustil trestného činu, svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Mal možnosti preukázať polepšenie a skutočnosť, že jeho trestná činnosť bola len ojedinelým vybočením z dodržiavania pravidiel stanovených právnych poriadkom.

V prípade odsúdeného teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas výkonu celého nariadeného trestu.

Sťažnostný súd upozorňuje, že podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je reálne riziko recidívy odsúdeného, ak bude žiť na slobode.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.